

Redacțiunea, Administrațiunea,
și Tipografia:
Brașov, piața mare Nr. 30.
Scrisorile nefrancate nu se
primesc. — Manuscrise nu se
retrimit.
INSERATE se primesc la Admi-
nistrațiunea în Brașov și la ur-
mătoarele Birouri de anunțuri:
în Viena: M. Dries, Heinrich
Schaleh, Rudolf Mosse, A. Oppel-
Nachfolger; Anton Oppelk, J.
Dannenberg, în Budapesta: A. V.
Goldberger, Eckstein Bernot; în
București: Agenca Haas, Suc-
curale de Roumanie; în Ham-
burg: Karoly & Liebmann.
Prețul inserțiilor: o serie
garnon pe o coloană 8 cr. și
30 cr. timbru pentru o publi-
care. Publicări mai dese după
tarifă și învoială.
Reclame pe pagina a 3-a o
serie 10 cr. sau 80 bani.

GAZETA TRANSILVANIEI

ANULU LVII.

„Gazeta” iese în săptămână.
Abonamente pentru Anstro-Ungarie:
Pe un an 12 fl., pe șase luni
6 fl., pe trei luni 3 fl.
N-rii de Duminică 2 fl. pe an.
Pentru România și străinătate:
Pe un an 40 franci, pe șase
luni 20 fr., pe trei luni 10 fr.
N-rii de Duminică 3 franci.
Se preamărează la toate oficiile
poștale din țară și din afară
și la dd. colectorii.
Abonamentul pentru Brașov
la administrațiunea, piața mare,
Târgul Inului Nr. 30 etagiul
I: pe un an 10 fl., pe șase
luni 5 fl., pe trei luni 2 fl. 50 cr.
Cu dusul în casă: Pe un an
12 fl., pe 6 luni 6 fl., pe trei luni
3 fl. Ună exemplară 5 cr. v. a.
sau 15 bani. Atât abonamen-
tele cât și inserțiunile sunt
a se plăti înainte.

Nr. 175.

Brașov, Joi, 11 (23) August

1894.

Un apel la opozițiune.

Un apel la opozițiune trebuie să numim discursul, ce l'a ținut deputatul kossuthist Gabriel Ugron în Sătmăr cãtrã alegătorii săi. Foile din Pesta dau acestui discurs o însemnătate deosebită pôte tocmai pentru tendința, ce o are, de a reinvia spiritele opozițiunii, care în timpul din urmă a intrat într'o stare de amorfie. Firesce, că presa guvernamentală maghiară se simte mai mult atinsă de espunerile lui Ugron.

Trebuie să readucem la viață, țise Ugron, spiritul opozițional, care a fost dus în rătăcire, și să-i recucerim puterea, ce a avut înainte cu șase ani, când a băgat spaimă în inimizii noștri.

Ungaria, aduce el, nu s'a aflat niciodată într'o situație atât de tristă, ca acum, fiindcă spiritul opozițional nu e destul de tare. Opiniunea publică se formeză numai din faptele guvernului prin corupțiunea în oficii și prin cumpărarea sistematică de țiare. Atât de mult se aude trimbițându-se lauda guvernului, până când omul amețit nu mai vede, cum țera este împinsă spre ruinul ei.

Acum are de gând guvernul de-a da și administrațiunea pe mâna miniștrilor. Ei țic că, față cu agitațiunile naționaliste de aț, Ungaria nu se pôte ferici, decât dându-li-se miniștrilor și mai mare putere și mai multe slugi plicate. E o nenorocire deja până acum, că miniștrii au atât putere și ar fi o adevărată nenorocire, decât această putere ar sugruma acum controlul cetățenilor și în oraș și comitate.

Prin căsătoria civilă și administrația de stat voesc însă, țice Ugron, să abată atențiunea dela alte probleme mai însemnate. Aceste probleme sunt, după el, postulatele cu privire la egala îndreptățire a limbei maghiare în armată și la reprezentarea Ungariei în diploma-

ția, precum și postulatul înființării unei academii militare în Ungaria.

Se țice, că ministrul-președinte Wekerle este un geniu financiar; țer de ar fi așa, ar trebui să mă țescă mai întâiu veniturile cetățenilor, înainte de a-și lua partea sa din ele. țer cum a făcut d-lu Wekerle? — Aici critică aspru măsura rēscumpărării regaliilor, legea pentru spirit, prin care s'a ruinat industria de spirit unguresc, legea privitoare la cultura tabacului ș. a. Cu un sarcasm deosebit arată, că multă laudata reformă a valutei (etalonului de aur) este o speculație greșită, care a adus până acuma numai pagubă țerei. Prin încheierea tractatelor de comerț cu streinătatea se aduc pagube totu mai mari raporturilor economice unguresc, și din tractate trage folos totu numai Austria etc.

Guvernul, țice, a mărturisit însu-și, că cu administrația rea de aț nu mai pôte țuțina; țer numai el este de vină. țecă țispanii și solgăbirii s'ar nisui nu de-a face servicii de coteșii la alegeri, ci de-a face dreptate imparțială, n'ar trebui să ațim mereu, cât de mult asupresc Ungurii, și cestiunea naționalităților s'ar pôte rezolva (sic!) Nu-i destul, decât ministrul cu mare îngămfare țice, că nu cunșce o cestiune de naționalitate, ci ar trebui să procedă cu mare energie, fără considerații laterale, ca agitațiunile să înceteze. Ce să-i faci însă, decât înderțul multor deputați guvernamentali e ascuns câte-un agitator naționalist, căci guvernul a trecut până acuma multe cu vederea numai ca Români să nu se amestece în politica lui. Acesta s'a rēsbunat acuma amar și trebuie cu înțetire a se procede la delaturarea cestiunii naționalităților cu dreptate, țer tot-odată și cu stricteț.

După acestea Ugron declară rēșboiu în totă forma guvernului și invită pe toți soții de principii de-a se întruni sub steagul rēșboinic.

Să ne ferim, țice, de cei ce vor să ne amăgescă și să ne înșele cu promisiuni fariseesci. Elu, Ugron, merge bucuros cu celelalte opozițiuni în bătaia spre a învinge pe inamicul comun, țer pactul dela 1867 împedecă o contopire a diferitelor opozițiuni maghiare. Să ne aliăm țer, încheiă vorbitorul, ca să se realizeze cât mai curēnd dorința noastră a tuturor: Ungaria liberă și independentă.

Ne cam îndoim, că trimbița de rēșboiu a lui Ugron va deștepta la noue lupte desperate opozițiunea maghiară. țer țecă va ave acestu efect, cu atât mai bine, căci acesta ar accelera numai limpederea situațiunii triste și critice de aț.

O scrisore a d-lui Dr. Lucaciu cãtrã ministrul Hieronymi.

„Tribuna” de Sãmbãta publicã „O epistolã publicã” adresatã de Dr. Vasile Lucaciu ministrului de interne Hieronymi și datatã din Șisesci 27 Iulie 1894, țina în care a fost deținut și escortat la închisore.

Scrisoreã se introduce cu urmãtoarele cuvinte:

Onoreã deosebitã, ce mi-s'a făcut în „verdictul” țurții cu țurții” din Clușiu, care sub specia unei judecãtorii de presã a sãvirșit pofta de rēsbunare a șovinismului ajuns la tiranicu despotism în viața noastră publicã, și din care „verdictul” mi-s'a croit horenda osãndã de cinci ani de închisore de stat, prin motivarea specioasă, că eu aș fi fost „conducãtorul intelectual” în intriga mișcare cu Memorandumul: imi dã dreptul și-mi impune datoria sã-mi ridic cuvēntul în aceste țile de mare însemnãtate pentru cauza națiunii mele, care causã formezã talismanul cel mai scump al inimii mele de cetățen devotat: țaria tronului, mãrirea neamului meu, și înflorirea patriei oomne.

Dupã acestã trage o paralelã, în care se aflã ministrul, — „depositorul puterei esecutive” și reprezentantul unei „idei de stat imposibile”, propovēduitorul dominațiunii de rasã și a exclusivismului național — și între starea în care se aflã dēnsul, „robul puterii, care asupresce cu tirãniã națiunea sa, pentru a cãreia iubire

infocatã suferã.” — „Suntem în drept”, țice „a ne pune în paralelã ideile și acțiunile, câtã vreme rivnim la aceleași idealuri: națiune, patriã, tron.”

Vorbind apoi de rezultatul cãlțoriei, ce a întreprins-o ministrul prin Ardeal, țice, că deorece acestã întreprindere politicã ne atinge imediat pe noi Români, e dreptul și datorința noastră să ne ocupãm în modu sistematic cu acestu eveniment și să ne facem reflexiunile oportune obiectiv, țer cu totã francheț.

Constatã apoi, că națiunea romãnã din Transilvania și Ungaria e neindestulitã cu sistemul de țuținã, și cã în oele din urmă presa maghiară, care vorbia numai de cãțiva agitatori, a ajuns să recunșcã, că Români au pretensiuni drepte, de car trebuie să se ținã cont. Rēșul existã țer și trebuie vindecat, țice d-lu Lucaciu, țer ministrul n'a gãsit leacul celu bun și vindecãtor. Acestã o dovedesce în urmãtoarele:

Amintesce încercarea de împãciuire a Romãnilor sub ministrul contele Lonyai. Acestuia i-a urmat Colomanu Tisza cu sistemul șovinist. „Ingrozitoru e tipul țerei sub dominațiunea anarchicã a șovinismului maghiar”, esclamã Lucaciu.

Vorbesce apoi de încercarea de împãcare cu viitorișii în anul 1884, cu privire la care țice între altele:

Vã să țicã se constituie un partid politic într'o țerã cu scopul expres, să rivnșcã la esoperarea aplicãrii unei legi sancționate! Se pôte o ironiã, o bațjocurã mai amarã pentru un guvern și pentru un astfel de partid?

„E lucru firesc, că acestu partid, ca un fēt-monstru politic nãscut mort, n'a putut să aibã viațã.

N'a avut viațã, țer a dovedit, cã în Ungaria nu se respectã legile sancționate, cã aici o singurã tendințã, utopiã și prōstã și golã dominãzã terenul politic: șovinismul ideii de stat maghiar.

Ei bine, d-le ministru, D-Vōstrã, care cu atãta ușurințã ne aruncã în față aceea, cã umplem lumea cu plãngerii neadevurate, cã vã calumniãm, cã vã acusãm pe nedreptul: veniți acum și imi rēspundeți în fața lumii la întrebãrile ce vi-le pun cu totu dreptul, ca cetățen, și ca unul dintre acusați din partea D-vōstrã; rēspundeți-mi:

a) e drept și adevãrat, că în Ungaria legea numitã despre egala îndreptățire a naționalităților, lege fundamentalã,

FOILETONULU „GAZ. TRANS.”

Un crin.

Traducere din franțuzesc.

(8) (Fine.)
Cãsătoria lui Albert fũ pusã pe tapetũ după masã. Marchisul se supune avizului soției sale, și mărturisic, cã era rēu judecãtorũ în cestiunile feminine, ce totu-deuna te incurcã.

Dupã douã țile sosi o epistolã dela d-na de Valmer, cerēndũ nuvele despre bolnav.

D-na de Morizan rēspunse, cã contele prea s'a fost alarmat; cã deși nu-i pe deplinã înrãmãtã, totuși sãnãtatea ei nu oferã nicũ o causã de serioasă neliniștire și cã le mulțumesc pentru amicia ce i-o aratã. Epistolã se terminã prin cãte-va rēnduri afectuose, aprupe pãrintesci, pentru Agnès, pe care o vēquse ca copilã și cãreia Albert i-a făcutũ cele mai complete elogiuri. În fine țecã amicii familiei Mori-

zan artũ veni la Parisũ, i-ar pãrea fōrte bine sã îmbrãțiseze pe acestã dragã copilã.

Curierũ după curierũ. Marchisul scrise conțelũ, anunțãndũ-i sosirea lui și a lui Agnès. Albert, deși își da aerul unui don Juan, nu putũ rezista în primul momentũ sã nu îmbrãțiseze pe mamã-sa, care-i dēdũ acestã buna școire.

Dupã douã țile, într'o Mercuri sãra, Agnès sosi cu tatãlũ ei. Cu totã ostentãla cãlțoriei, merserã cu toții la operã și Albert obținũ favōrea sã fiã cavalerulũ conducãtorũ alũ D-șōrei Agnès, câtũ timpũ va ședa în Parisũ. Intorcēndũ-se dela reprezentãtiã, îi aștepta unũ cupeu. Conversau veselũ și făceau totũ felulũ de glume pentru a distrage pe Agnès.

A douã țile înainte de dejunũ ea trase la o parte pe Albert și i țicse:

— Vei veni cu noi la Touraine?
— Așa credũ, domnișōrã.
— Șciț, cã mama D-vōstrã m'a dojenitũ binișorũ aț diminētã?
— Și pentru ce sã vã fi dojenitũ?

— Mi-a spusũ, cã v'ați reintorsũ la Parisũ fōrte desolatũ din cauza mea.

— În adevērũ, i-a țisũ acestã?
— Da, țer eu credũ din contrã, cã eu am fostũ cea desolatã.

— De a mē revedē?
— Sunteți unũ cicãlitorũ rēutãciosũ.
— Domnișōrã, D-vōstrã mi-ați spusũ secretele vōstre, sã vã spunũ și eu unulũ.
— Spuneți iute, țicse ea, aruncēndũ-i o privire întrebãtoare.

— Ce-mi veți da?
— Vomũ vedē... vã voiu da o discutiune.

— E vorba de-o cestiune serioasă, țer imi veți rēspunde francũ?

— Da.
— V'ați datũ inima cuiva?
— Da.
— Cui?
— D-Vōstrã. Vã rēspundũ cum mi-ați cerutũ și cum v'am promisũ; țer țecã v'am datũ inima, acestã a fostũ fãrã voia mea.

— Fãrã voia D-vōstrã.

— Sigurũ... Când a-ți plecatũ am fostũ destul de mahnitã.

— Și sunteți consolatã?
— Încã nu.
— Când am plecatũ, șciãți, cã vã iubiam?
— Nu, n'o șciam.

Albert îi luã mânia, îi rãzimã capulũ dragãlășũ pe umērulũ sēu și o sãrutã pe frunte.

Printr'o mișcare repede și instinctivũ, Agnès se retrase din brațele lui, aruncã o limpede și clarã privire asupra lui Albert, care surise și îi țicse:

— Mărturisesc, cã m'ai judecatũ rēu?
— Nu... Nu te cunosceam bine, și nu voiam sã-mi mărturisescũ mie însu-mi, cã te iubescũ.
— Adevãratũ?
— Îți jurũ pe amorulũ meu.
— Ah! mē iubescũ, acum sunt sigurã de asta.

sanționată în anul 1868, nu este aplicată?

b) e drept și adevărat, că în Ungaria, în anul Domnului 1884, în deplina lumină a veacului XIX, înaintea ochilor guvernului țării, s'a înființat un partid, care avea de scopul său principal, exprimată în program, esoperarea aplicării legii sancționate despre egala îndreptățire a naționalităților?

c) e drept și adevărat, că acest partid a fost silit numai decât să se desființeze, chiar din motivul, că n'a putut realiza punctul prim și principal din programul său, aplicarea unei legi sancționate?

Eu afirm, etă în fața lumii, că spun curatul adevăr, nu mă tem să fiu desmăntit; și prin urmare neadeverit vorbesc aceia, cari spun în discursurile lor, că noi Românii ridicăm acuze nedrepte în contra sistemului de guvernare din Ungaria.

Intr'unu stat, unde guvernul nu aplică legile sancționate, ci din contră, chiar guvernul se mândrește cu desconsiderarea lor în sens șovinistic, unde guvernul premerge cu vorbă și esemplu în politica exclusivismului de rasă; unde guvernul nu se rușinează a vorbi de hegemonia de rasă; unde guvernul cutază a nega orbișul adevărului și realitatea lucrurilor: acolo nu pôte fi vorbă de libertatea naționalităților, de dezvoltarea lor culturală-națională, de pacea și de îndestularea lor. Anarchia politică, produsă de ideea de stat maghiar, împedecă libertatea, dezvoltarea, pacea și îndestularea noastră.

O altă încercare, dice mai departe, de a-i împăca, pe Români se face neîntrerupt prin acel mioc număr de funcționari, cari au încăput din grația guvernelor, dăr fiindcă la noi principiul de guvernare e imoral și corupt, e natural, că guvernarea însăși e diametral opusă intereselor cetățenilor statului.

Funcționarul nostru în primul rând se crede espositura ideii de stat, și nu vrea să știe, că e un factor spre promovarea culturii și a bunăstării cetățenilor. Din asta urmează, că la tot pasul vine în coliziune cu sentimentele etnice, naționale și culturale ale cetățenilor, și totu aparatul funcționarilor se prezintă, ca o imensă țesătură de exploatare a naționalităților nemaghiare, în favorul „ideii de stat”.

Ce rol trist are un funcționar român în această rețea de exploatare!

Dacă își împlinesc dirigectoria, după misiunea naturală a funcționarului, și ar cuteza să lucre în spiritul legii numit pentru egala îndreptățire a naționalităților, imediat ar fi destituit; decât lucră în spiritul „ideii de stat”, se pune drept în calea intereselor celor mai vitale ale cetățenilor, și așa se face urit și imposibil înaintea poporațiunii.

Totu sub aceste criterii stau actualmente și prelații bisericilor române, numai că și prin superioritatea poziției și prin inamovibilitatea lor reprezintă o țară mai mare, și de aceea guvernul mai adese-ori se provăcă la ei și mai multu așteptă dela Prea Sfinții Lor.

Ultima încercare făcută de guvernul întreg a dovedit... că actualul sistem de guvernare față cu națiunile nemaghiare e într'o poziție de totu falsă...

Conferența episcopilor români cu ministrii țării, a constatat existența neîndestulării națiunii române cu actualul sistem

de guvernare, ba s'a constatat, că agitațiunea poporului român, din cauza nedreptăților, ce i-se fac, a ajuns la gradul de o iminentă sguduire, o revoluțiune. Când a vădută guvernul, unde a ajuns cu sistemul său politic, a recurs la spriginul prelaților români.

Forțe nimerite au reflectat unii prelați, că după-ee guvernul a făcutu tôte de capul său, și pe episcopi și nu i-a întrebatu de loc, și de i-au întrebatu, n'a ținutu sémă de sfaturile lor: acum, când în urma atătoru desconsiderări a po-vețelor date de episcopi, lucrurile au ajuns la tăișu, ei nu mai pot sta înaintea poporului român, ca adeverați conducători, de-ore-ce însuși guvernul, prin modul său de procedură, i-a discreditat înaintea națiunii.

Așa e, d-le ministru, exclusivismul de rasă, spiritul de intoleranță, șovinismul ideii de stat, utopii și principii de aceste detestabile, ajunse la maxime de guvernare, nu numai că au instrăinat pe Români și pe celelalte națiuni nemaghiare, dăr în modu special au produsu tristul fapt, că prelații bisericilor noastre, — te închin, când dai de excepțiuni — au perdut rolul firesc și frumos de mijlocitori între popor și puterea esecutivă a statului, după-ee guvernul i-a adus într'o poziție politică imposibilă pentru națiunea română.

„Etă unde au ajunsu lucrurile!” esclămă d-lu Lucaciu. „Cu tôte acestea”, dice „totu se aude cuvântul inimei doritoare de pace, și Românii reclamă neconținut darul păcii, ca să pôtă lucra în liniște la scopul măreț al existenței lor... Dăr ce fatalitate ne împedecă, de nu putem ajunge la pacea dorită? — Actualul sistem de guvernare ignoră cu desăvârșire resonele de stat, ce se conțin în politica leală, legală și constituțională a națiunii române din Transilvania și Ungaria”.

Scrisoarea se finesce cu următoarele cuvinte:

Poporul român din Transilvania și s'a declarat sərbătorește, în mai multe rânduri, că vré să trăească ca națiune cu tôte atribuțiunile acestui enunțat politic.

Și e ceva mai firesc, mai respectabil într'unu popor, decât manifestațiunea consecenței sale naționale?

„Navălescă gendarmii, nu mai potă continua.”

Pressa englesă și cestiunea română.

În numărul 160 alu fôiei noastre amintit, că după informațiile, ce le aveam, marele diar engles „Evening Standard” („Standard” ediția de sêra, 22 Iulie 1894) a publicat un articol alu unui Ovreu, contra Românilor din Transilvania. Etă ce se dice în acel articol:

„Este bine pentru Englezii, în țile de față, a auzi langagiul sever și obstinat, ce ministrul unguresc a pronunțat asupra autonomiei Românilor. Nu e de sperat, că fiă cine aprobază politica d-lui Hieronymi, dăr dissentienți potă admira curagi și firmitate în ea”.

Dice după aceea, între altele, că un guvern rău, care domnesce cu firmitate, este mai bun, decât unu bun, care hestiteză. D-lu Hieronymi declară, că „ômenii,

cari agitază pentru o ruptură între Ungaria și Transilvania voru fi tratați cu tôte severitatea”. Acestea sunt vorbe mari, — noi ne închipuim strigătul humanitarilor. Fiă-care guvern unguresc va rezista cu tôte forța sa încercării pentru autonomia Românilor din Transilvania. — Pe de altă parte tôte dorințele lor juste voru fi acordate. Este spiritul și nu atăt sensul acestei adrese, care se recomandă pe sine. Românii au suferințe pe lângă cele admise, dăr timpul nu a sosit încă pentru ele.

La acest articol, după cum am amintit, a răspuns tinerul Transilvănean, care locuesce în Londra, d-lu George N. Gologan, în Nr. dela 24 Iulie a. c. alu diarului „The Standard”. Articolul d-lui Gologan este adresat, în formă de scrisore, editorului numitele foi, și e de următorul cuprins:

Românii din Transilvania.

Editorului lui „Standard”

Domnule! Sunt vesel de-a vedea, că D-vôstră atrageți atențiunea cetitorilor asupra situației Românilor din Transilvania, și speru, că veți avea bună voința a ne ajuta în aplanarea relelor pe ori și ce parte ar fi ele. Corespondentul D-vôstră menționează spechiul d-lui Hieronymi și concludă dicend, că „Ungaria ține mâna întinsă pentru reconciliațiune, însă ea este respinsă de Români”.

Domnule! În politică sunt două drumuri de a refusa acordarea drepturilor unui popor, — și anume: prin a-le ignora cu totul, și prin a întinde o „mână de reconciliare” cu condițiuni cunoscute de-a fi inacceptabile de suferitori. Cu drept potă dice, că Ungaria de 25 de ani nu a voit să știe de noi, și acum când criza este la climascu ei, tocmai când tôte spiritele sunt escitate în urma ilegalului și nedreptului proces de „înalță trădare” dela Clușiu, unde întreaga națiune a fost șomată înaintea banței în persoana celor 25 de reprezentanți, d-lu Hieronymi vorbesce înaintea constituenților săi maghiari de a reforma numai legea electorală. Cine s'ar mira de insuccesul d-lui Hieronymi? Chiar el însuși s'ar mira forțe multu, decât ar succede. Și totuși ar face bine, decât în adevăr ne-ar ușura suferințele.

Este o totulu injust de-a da Românilor reputațiunea de popor nepacnic: ei sunt sensibili, ei iubesc pacea și doresc reconciliarea. Dăr crede-mă, domnule, că noi nu am avut încă ocaziunea de-a refusa mâna întinsă de Unguri; această mână nu ne-a fost încă proferată cu francheță, și chiar decât ne-ar fi, ne ar plăcea să fim siguri, că ea este pentru a ne face în adevăr amici. Speechiurile nu sunt de nici o valoare pentru ômeni, cari suferu greu de mai multu de 25 ani; ei voesc acțiuni. Să schimbe Ungurii starea prezentă a lucrurilor, și atunci numai îi vom crede.

D-lu Hieronymi vorbesce mai departe de „imposibilitatea disolvării uniunii între Ungaria și Transilvania”. Prin urmare noi suntem considerați, ca parte a Regatului! Pentru-ee nu suntem noi atunci tratați astfel? pentru-ee avem noi lege electorală specială și lege de pressă specială, nici parte proporțională cu importanța noastră în funcțiuni oficiale și nici măcar reprezentanți la dietă? Pentru-ee legea asupra naționalităților este o literă murtă, chiar din ziua, când a fost sancționată?

Noi am protestat între limitele constituțiunii; noi am îndurat cu paciență tôte acțiunile și provocațiunile la disordine; noi ne-am adresat la tôte autoritățile competente. Dăr înzadar.

Fără a da nici o atențiune plângerilor noastre, Ungurii au suprămat drepturile noastre, și nu este exagerațiune a dice, că noi nu avem de loc voturi, că editorii diarelor noastre au avut tôte experiența de închisori, că școlele noastre, susținute pe spesele noastre private, sunt închise și maghiarisate, că studenții noștri n'au nici chiar dreptul de-a constitui so-

cietăți de lectură și debateri în colege, și acesta din cauză, că ei vorbesc românește.

Sunt d-le alu D-vôstră
23, Iulie 1894.

Unu Român din Transilvania
(sf.) George N. Gologan.

SCRIRILE ȚILEI.

— 10 (22) Augustă.

Reluarea relațiilor diplomatice între România și Grecia este un fapt hotărît. D la generalu Murgescu, șeful flotei române, a fost însărcinat cu comunicarea deciziilor luate între ministrul român de esterne și însărcinatul de afaceri al Greciei în Bucuresci. D-lu generalu Murgescu, va sosi în apele Greciei, pe la finele acestei luni cu încrucișătorul „Elisabeta” și cu bricul „Mircea.” Se pregătesc flote române o primire frumoasă. În momentul, în care încrucișătorul „Elisabeta” va trece pe lângă insula Corfu, două vapore grec-esci voru da salve de tunuri. La o distanță de 15 kilometri, pe portul Pireu, vasele de răboiu, ce se vor afla în port, voru întâmpina cele două vase române. Un prânț de gală se va da în acea zi în onorea oficerilor români și a doua zi, d-lu generalu Murgescu se va duce la Atena, unde va fi primit de ministrul de esterne grec-esc.

— 0 —

Cine va fi urmașul lui Goluchowsky? „Fremdenblatt” din Viena rețetă, că nu s'a luat nici o hotărîre relativă la înlocuirea comitelui Goluchowsky, ministrul austro-ungar în Bucuresci, a căruia retragere nu este iminentă. Cercurile competente nu știu nimic, decât înlocuitorul contelui Goluchowsky va fi contele Zichy, și vr'unu altu personaj politic, ce se desemneză, ca succesor al său.

— 0 —

Unu toast răboinic. În Budapesta a produs mare senzația un toast al episcopului Zalka, ținut la prânț, ce l'a dat cu ocazia sêrbării onomastice monarhului. Ridicând paharul, episcopul dice: „Stăm în ajunul unor zile hotărîtore”; și oi reflectând la căsătoria civilă, esclămă: „Dela grațiosul monarh, cuvântul „da” și „ba” însemnă, că se fiă pace ori răboiu”. Oșpeții adunați în mare număr, părăsiră curend, după toast masa ospitală a episcopului.

— 0 —

40 studenți bucovineni la Constanța. Din Cernăuți se scrie, că 40 studenți români din localitate, au fost însărcinați de colegii lor, să ia parte la congresu, ce studenții români voru ține la tómnă în orașul Constanța. Studenții români bucovineni vin în țară, avend în cap pe trei frați Grigorcea, cei mai aprigi susținători ai cauzei naționale. Studenții bucovineni voru visita espositia cooperitorilor români, care, după cum se știe, va avé loc în cursul lunei Septemvre în grădina Cis-migiu.

— 0 —

Bucovinenii și espositia cooperitorilor români. Indată ce s'a răspândit șgomotul în Bucovina, că la tómnă se va deschide o espositia a cooperitorilor români, forțe mulți industriași și comercianți români bucovineni, s'au înscris și s'au produsese lor în această espositia, produse, din a căroru vânzare se va veni în ajutorul societății dómnelor române, pentru constituirea unui fond de întreținere a școlei române de fete din Cernăuți.

— 0 —

Socialiștii unguri în Budapesta. Unu social-democrat, cu numele Gion I., fiind esilat de poliția din Budapesta pentru că propoveduesc principii socialiste, comisiunea cluburilor socialiste a hotărît să țină o adunare în capitală, în care se fiă de față tôte meseriașii. Au reușit Dumineo în 19 Augustă a întruni 4000 de persoane, cari s'au constituit în grădina din strada Damjanich. Ordinea țilei s'a arătat forțe interesantă și promițătoare. Primul orator a fost Ios. Szabó, care a dejude-

— Da, în adevăr te iubesc, scumpă Agnès, etă păriții noștri, imi permiți să te ceru dela ei?

— Ai o discrețiune.

— Marchise, dise elu mergend înaintea acestuia, mă găsești destul de matur, ca să ve potă vorbi în numele tatălui și mamei mele?

— Da, scumpul meu Albert.

— Iubescu pe d-șora Agnes și ve solicitu onorea de-a dobendi mâna ei.

— Agnès, dise marchisulu luand de mână pe fica sa, și ducendu-o în mijlocul grupului; ai auditu ce dice acestu frumos și îndrășnețu cavaleru?

— Da, tată.

— Și ce ai să răspunți?

— Și eu îl iubesc.

— Voi amendoi sunteți învoiți. Ei bine, copii mei, îmbrățișați-vă, iubiți-vă și să nu mai vorbim despre acesta. V'am fi datu timp de a ve cugeta, dăr de când cu drumul de feră și cu telegra-

ful, tôte mergu iute. Dacă vreți să ve luați, fiă!

— Când? dise Agnes.

— Cum, când? răspuse marchisulu c'unu rîșu sonor; etă o întrebare curiosă pentru o fată... În 14 zile domnișoră. Mă! măi! sunt formalități de împlinit.

— Eu cugetu totu ca scumpa mea fidentată Agnès, dise Albert și nu înțelegu ce felu de părinți barbari sunteți, că ve rideți de noi.

— Ai auditu, dise contele stringend mâna marchisulu; dăr decât amoresătoru nu li-e fême, și fie atăt de delicat să nu întârzie dejunul nostru... Albert, fiul meu, am fostu odinișor, ca tine, și aveam unu apetitu formidabil.

— Dăr ne e fême, dise Agnès.

— Într'unu césu bun, scumpă fică — să mergem, voiu bea unu pahar în sănătatea viitorilor noștri nepoți!

cată procedura și ținuta actualului guvern, față de socialii-democrați. Până aici adunarea a decurs în ordine. Dér vorbindu mai departe, despre „durerile ce suferă socialistii”, s'a ridicat alți treilea orator, care, după o lungă vorbire, a încheiat cu cuvintele: „Guvernul s'și pună mâna pe inimă și s'ă dăcă: noi suntem accia, cărî de multă amă fi trebuită spândurați!” (Mișcare și aplause nesfârșite). Organele poliției au disolvată adunarea, ér socialistii s'au depărtat.

—o—

In Turofă-S. Mărtin și-a ținut în 15 l. o. reuniunea femeilor slovace „Zivena”, adunarea generală, sub președinția d-nei Elena Soltiz. Din raportul casierei, d-na Mudrony, s'a putut vedé, că reuniunea are o avere de 4864 fl. 11 cr. Au fost alese pentru ciclul viitor: presidentă d-na Elena Soltiz, vice-presidente d-nele Augusta Rehak și Teresia Vansov, casieră d-na Ana Holassa, ér secretară a fost ales d-lă Svetozar Hurban Vajansky.

—o—

Colera. Din Viena se telegrafiază, că în zilele din urmă în Bucovina s'au ivit în 5 cercuri 23 casuri de îmbolnăvirî de coleră și 18 casuri mortale. În Galiția s'au ivit în 22 de cercuri 263 casuri de îmbolnăvire și 169 mortale.

—o—

Mulțămîta publică. Ni-se scrie: D-lă V. Mereț, inv. și diacon în comuna Bodă, având necesitate de un stihar, a făcut apelul la caritatea publică. Pe lângă poporul local a binevoit a mai contribui d-na Vasilichia Trandafirescu (Hagica) din Bucuresci cu 3 fl.; d-ra Victoria Trandafirescu totă din Bucuresci cu 1 fl., și d. Gh. Constantinescu, mare proprietar în Ploesci cu 2 fl. Tuturoră acestora păr. diacon le aduce vîile sale mulțămiri.

—o—

Din Serbia. „Gazeta de Frankfort” așz din Belgrad, că comitetul central al partidului liberal a invitat pe cei trei membri liberali, ai cabinetului, séu sé renunțe la portofoliurile lor, séu sé părăsescă partidul. În urma acestei invitațiuni, Ivanovic, ministru al comerțului și Antonovic, ministru al justiției, și-au dat dimisia din minister; pe când Lozanovic, ministru al afacerilor străine, va părăsi partidul liberal. — În procesul de înaltă trădare intentat d-lui Cebinat, judecătorul de instrucție a trimis pe toți acușatii înaintea tribunalului din Belgrad. — Se declară din sorzinte competentă, că svonul despre retragerea cabinetului și despre criza ministerială din cauza demisiunii celor 2 miniștri liberali, este neintemeiat.

Intempinare.

Zărnești, în 8 August 1894.

Audiatur et altera pars.

Onorate Domnule Redactor! În numărul 170 cu datul 1 August a. c. alți prețuitei foi „Gazeta Transilvaniei”, a apărut o corespondență scrisă de „Mai mulți” sub titlu: „Ună învățătoră rățescită”, în care mi-se atribue o purtare neromânească etc. Simțindu-mé ofensată prin această atribuire nebasată, Vă rog, D-le redactor, sé binevoit a publica, în interesul adevărului, următoarele reflexiuni:

În ziua de 27 Iulie a. c. se întruniră învățătorii Români, Sârbi și Sași, cari au participat la cursul pentru limba maghiară din S.-St.-György în scopul încheierii cursului după împlinirea a 6 săptămâni, nu însă pentru-ca sé ia poziția față de concertul proiectat din partea directorului cursului, precum susțin autorii corespondenței.

De președinte al acelei întruniri am fost ales subscrisul. Imediat după aceea s'a propus alegerea unei comisii, care sé întrevină la locul competent pentru realizarea scopului susatinsu: încheierea cursului.

Comisiunea s'a alesă, și cu acesta afacerea întrunirii s'ar fi terminată, decă nu s'ar fi întemplat ună lucră nepre-

vădută pentru a cărei ilustrare permit următoarea digresiune:

La vr'o câteva săptămâni după încheierea cursului, s'a compus un cor din învățătorii români, sași și sârbi, participanți la curs. Corul acesta, sub conducerea unui învățător maghiar, a studiat câteva piese unguresci. Vădend directorul cursului progresul acestui cor, s'a simțit îndemnat sé ne propună un concert, la care propunere nimeni n'a contrădis. Învățătorii au ținut probele necesare pentru concert, ér directorul a luat dispoziții pentru reșita concertului, designând totdeodată și ziua când era sé se țină.

Revin acum la obiect. Aprópe de încheierea ședinței unul dintre învățători aduce pe tapetă cestia, ca noi sé nu participăm la concertul proiectat. O parte din învățătorii români, Sașii și cei mai mulți Sârbi au desaprobât propunerea acesta, din motiv, că decă noi aveam de cuget sé nu participăm, eram dator a înștiința pe directorul cursului înainte de a se fi luat aceste dispoziții costisitoare și nu numai cu 3 zile înainte de terminul statorit. De altmintrele chiar aceia, cari au fost contra concertului, au dechiarat în ședință, că în loc privat se producă bucuros cu corul. Îscându-se neînțelegere, eu am abșis dela presidiu. Se alege altă presidentă, în persóna d-lui Ioan Berescu. Sub noul președinte s'a pus cestiunea la desbatere și votare. Eu, împreună cu alți învățători români, Sârbi și Sașii, am părăsit ședința; din motivul amintit am votat pentru participare la concert, am rămas însă în minoritate. Acesta o-am făcut nu cu intenție de a-mi câștiga vre-ună favor, ci din convingerea, că e în interesul învățătorilor de a fi cualificați de ómeni de cuvânt, căci, precum am amintit mai înainte, nici unul n'a fost contra concertului, când ni s'a anunțat, și nici mai târziu, până aprópe de terminul hotărit.

Referitor la aceea, că eu aș fi îndemnat pe colegul Sperchez sé amenințe pe acei învățători din tractul Branului, cari n'au votat cu mine, că îi voi ingreuna cu teme pentru adunările generale, declar, că acesta e neadeveru malițios.

Apoi, că am încercat a îndupleca pe unii corști, ca sé participe la concert, decă voru consimți cu toții — nu neg, acesta însă am făcut-o la îndemnul mai multor învățători români, sârbi și sași, cari avend în vedere încheierea cursului, conform dorinței generale, n'au aprobat pasul majorității.

Aserțiunea, că m'aș fi exprimat „sé se róge de iertare” de directorul cursului, asemenea o declar de falsă.

Intr'aceia directorul cursului a aflat despre cele petrecute în ședință; dela cine însă, nu s'ă putut constata. Cu procsima ocaziune și-a exprimat indignarea, că învățătorii români, pe lângă totă purtarea sa amicală, l'amă întemplat cu o purtare neprevenitoare, când ne am retras dela concert, adresându-se cu deosebire la mine; eu, care n'am fost contra concertului, i-am reflectat, că în această privință nu pot fi vinovat, dér nu în sensul cum am interpretat aceste cuvinte domnii „Mai mulți”, cari nefind de față, au fost réu informați.

În fine cu privire la purtarea mea observ, că decă m'am subtras dela responsabilitate pentru concludul majorității, nu mi-se póte atribui purtare slugarnică și neromânească.

Vartolomei Bude m. p.

Execuțiunea lui Caserio.

După cum am spus deja, execuțiunea lui Caserio s'a făcut Joi la órele 4 și 57 de minute.

Când pela órele două de diminetă, gardiști, în număr de vr'o 200, vin sé se instaleze la locul unde era sé se facă execuțiunea, 30 de metri departe de închisórea Saint-Paul, era puțină lume. Publicul a început apoi din ce în ce sé de-

viă mai numeros; coperișele caselor de prin prejur, se umplu de lume.

Sosescă apoi un batalion de infanteriă, două escadrone cuirasieri și două brigade de giandermeriă, Respantia, unde se face execuția, e închisă de tóte părțile. Nu pot străbate decă persoanele a căror situațiune îi obligă a fi martori la execuțiune, precum și membrii presei.

Pela órele trei, o vagă rumóre se ridică în mulțime, era furgonul lui Deibler, care înainta tras de un cal alb. Călăul, fiul, și cele două ajutóre, lă urméză. Se montéză guilotina și la órele 4 și jumătate totul este gata.

În timpul acestei operațiuni, un incident s'a produs în închisóre, cauzând óre-care emoțiune. S'au audit strigăte de: „trăescă anarchia!” S'a constatat, că nu Caserio a scos aceste strigăte, ci nisce prisioneri.

Pela órele 4 și jumătate d-nii Thévard, avocat general, Benoist, judecător de instrucție, Roulet, procurorul Republicii, Mathieu și Laval, greferi, avocatul Dubreuil, abatele Ponthus și doctorul închisórei Raux se îndreptéză spre celula lui Caserio.

D-lă Raux intră cel dintăi în celulă. Condamnatul dormia adencu. D-lă Raux lă deșteptă. Caserio se scólă speros din pat. Directorul, fără ai da timp sé se desmeticescă, i pune mâna pe umeri și i dice:

— Caserio, scólă-te! Peste câteva momente trebuie sé expii înspăimântătoarea crimă, ce ai comis. Etă judecătorul de instrucție căruia vei putea sé i faci revelațiuni ce ați avea de făcut, preotul pentru ai da concursul ministerului séu, în fine apărătorul d-tale, pentru a primi expresiunea ultimelor d-tale dorințe.

Caserio, fórte abătut, cu ochii plini de lacrimi, răspunde:

— N'am nimic de spus d-lui judecător de instrucție. Refuză or ce ajutor religios și n'am nimic particular de spus apărătorului meu.

Doi gardieni s'apropiă și ajută pe condamnat sé se îmbrace cu hainele ce le avea în momentul arestării. Ei conducă apoi pe Caserio, care tremura din tóte membrele sale, până la postul central, unde stau Deibler și ajutórele sale. În 4 minute, călăul procedéză la toaleta și la legarea condamnatului. Caserio, care tremura din ce în ce mai mult, nu suflă nici un cuvânt. El se mărginesce a face un semn negativ preotului, care vré sé i ofere concursul religios.

La 5 óre fără 10 minute, cortegiul părăsesce postul central. Caserio era galben-verde. El pare așa de grozav de abătut, încât doctorul Blanc îi offeră un stimulent, pe care el d'alminterea lă refuză printr'un gest.

Doi ajutóre a trebuit sé susție pe condamnat pentru a puté sé mérgă până în curte, unde se afla furgonul. El străbate cu greu treptele închisórei și se aședă în furgon alături cu cele două ajutóre ale călăului. Deibler, împreună cu persónele oficiale, urméză pe jos furgonul.

Pórta închisórei se deschide. Furgonul apare. În câteva secunde, furgonul ajunge la trei pași de guilotină. Caserio se cobóră. El este de o paliditate așa de mare, încât cei cari l'au vădută înaintea curții cu jurați cu greu îl recunosc. Figura i era contractată. Se vedea limpede cum pelea frunții lui se încreția într'un mod energic. Când ajunge la basculă și ajutórele voră sé l'impingă, el făcú o mișcare fórte bruscă înapoi și se aud strigănd cu o voce surdă, într'un jargon piemontez: „A voui nen!” (nu vreau), pronunțând apoi cuvintele: „curagiu, came-rađ! trăiască anarchia!”

Ajutórele îl înhață de umeri, lă culcă pe basculă, cuțitul cade, o enormă cantitate de sânge descrie o parabolă și țiguesce până la distanța de doi metri la piciórele unor jurnaliști. Suntă 4 óre 57 de minute.

În acest moment se produce un fapt, primul póte, care s'a semnalat în cursul unei execuțiuni capitale: salve de

aplaude isbucesc în mulțime, care a putut, de susul acoperișurilor, sé assiste la acest trist spectacol.

Corpul și capul, puse într'un coșuleț, au fost transportate într'un furgon până la cimiter, unde s'au depus într'o grópă. După dorința lui Caserio, autopsia nu s'a făcut.

Produțiuni și petreceri.

Tinerimea studiosă din Seliște va arangea la 15/27 August o produțiune teatrală declamatorică, cu binevoitorul concurs al dómnei Maria Roman. Venitul curat este destinat fondului menit pentru ajutorarea studenților séraci din Seliște și jur. Produțiunea se va ținé în sala cea mare a scólei din Seliște cu următorul program:

1) Doina, de M. Eminescu, declamațiune. 2) O cerșitoare nobilă, de V. Alecsandri, comedie într'un act. 3) Satira a III-a, de Eminescu, declamațiune. 4) Papiant și Vespasian, de C. Negruzzi, dialog.

Inceputul produțiunii 7 1/2 óre séra. Prețul de intrare: persóna 50 cr., familia 1 fl. După produțiune joc. Suprasolvirile se vor publica cu mulțumit.

Invitări speciale nu se fac.

Seliște, 21 Aug. 1894.

Comitetul.

*

Junimea studiosă din Monor și jură invită la petrecerea de véră, ce o va arangea Lună la 27 August n. 1894 în localitatea de gimnastică, ridicată în grădina scólei fundaționale din Monor, (comitatul Bistrița Năsăud).

Venitul curat e destinat spre scop filantropic.

Monor, la 18 Aug. n. 1884.

Pentru comitet: Ioan Pop Retezanul, președinte; Nicolau Tanco, vicepreședinte; Simeon Tanco, cassar; Georgiu Todoran, secretar; Vasile Onigaș, controlor.

Prețul intrării de persóna 1 fl. în familia de persóna 80 cr. Ofertele marinimóse se primesc cu mulțumit și se vor chita pe cale diaristică. NB. Prea stimatele familii suntă avisate la proviziunea propriă.

Necrolog.

— Radu R. Popea, diarist în Bucuresci, în urma unei grele suferințe și-a dat nobilul séu suflet în mâna creatorului aseră la 11 1/2 óre, în anul al 39-lea al vieții sale, împărțit fiind cu sf. taine. Imorméntarea rămășițelor păméntesci se va face Marți în 9 August a. c. st. v. la 2 óre p. m. în cimiterul bisericei S-tei Adormiri din Satulung, ér conductul funebru va pleca din casele părintelui séu, preotul Radu Popea. Despre această durerósă pierdere încunoscintéză pe toți amicii și cunoscuți: *Jalnica familii.*

Satulung, 8 August st. v. 1894.

— Demetriu Merce de Șomcuta-mare, paroch gr. cat. în Benifalau, în anul al 68-lea a vieții, 43 al preoției și 44 a fericeitei sale căsătorii, — provădută cu S. S. taine a moribunților — în 13 August st. n. a. c. după un morbu plin de suferințe, și-a dat nobilul séu suflet în mâinile Creatorului.

Astrucarea s'a făcut în 15 August st. n. a. c., éră S. Liturghiă pentru repausul sufletului séu în 16 Aug.

— Georgiu Șerban notar cercual, și membru în comitetul comitatensu, a réposat la 1/15 August a. c. 8 óre d. a. în al 56-lea an al vieții, al 26-lea al prea fericeitei sale căsătorii și al 19-lea a conștiențiosei sale funcțiuni, după grele și îndelungate suferințe, împărțit fiind cu s. taine. Rămășițele păméntesci ale neuitatului defunct s'au aședat la 1/20 August a. c. la 4 óre d. a. în cimiterul gr. or. din M.-Ilia.

Proprietar: Dr. Aurel Mureșianu.
Redactor: responsabil Gregoriu Maior.

Cursul la bursa din Viena.

Din 21 August 1894.

Renta ung. de aur 4%	121.80
Renta de corone ung. 4%	95.95
Impr. cail. fer. ung. in aur 4 1/2%	126.50
Impr. cail. fer. ung. in argint 4 1/2%	102.—
Oblig. cail. fer. ung. de ost. I. emis.	124.60
Bonuri rurale ungare	95.50
Bonuri rurale croate-slavone.	98.50
Imprum. ung. ou premii	151.75
Losuri pentru reg. Tisei și Segedin.	143.—
Renta de hartie austr.	98.55
Renta de argint austr.	98.50
Renta de aur austr.	122.60
Losuri din 1860	145.80
Acții de-ale Băncii austro-ungară	1012.—
Acții de-ale Băncii ung. de credit.	454.50
Acții de-ale Băncii austr. de credit.	364.10
Napoleonori	9.89
Mărci imp. ger.	61.—
London (lire sterlinge).	124.45
Rente de corone austr.	97.75

Cursul pieței Brașov.

Din 22 August 1894.

Banote rom. Cump.	9.77	Vând.	9.79
Argint român. Cump.	9.70	Vând.	9.75
Napoleon-d'or Cump.	9.86	Vând.	9.88
Galbeni Cump.	5.80	Vând.	5.88
Ruble rusești Cump.	132.—	Vând.	132.1/2
Mărci germane Cump.	60.70	Vând.	12.20
Lire turcești Cump.	—	Vând.	—
Scris. foc. Aibina 5%	101.25	Vând.	102.25

Nr. 10526—1894.

PUBLICAȚIUNE.

In urma nemăntinerii condițiilor contractuale din partea prezentului arendator se vor da în arândă, **Luni în 10 Septembrie a. c.** înainte de prânz la 10 ore, în oficiul orașenesc economic, pe cale scripturistică de oferte, pe speșele și riscul arendatorului, care nu a menținut condițiile contractuale, următoarele moși orașenești de măcinată în Brană, și anume:

1. Móra în Pórtă. 2. Móra în Moeciul de jos. 3. Móra în Moeciul de sus (Cheia).

Noua arândă începe din ziua eșirei arendatorului de până acum, și durează până în 31 Octombrie 1899.

Ofertele timbrate, provădute cu un vadiu de 10%, conținând totu-deodată declarațiunea, cumcă oferentului i sunt cunoscute condițiile, sunt de a se așterne cel mult până în 10 Septembrie a. c. înainte de prânz la 10 ore, economului orașenesc E. Hintz.

Brașov, 14 Iulie 1894.

486,1—2 Magistratul orașenesc.

Nr. 4902—1894.

PUBLICAȚIUNE.

Spre scopul vânzării mai multor realități aflătoare în fostele domeni și apartinătoare orașului Brașov, se va ținea în 18 Septembrie a. c. în sala casei sfatului din Brașov o licitațiune verbală și o pertractare scripturistică de oferte.

Obiectele de vândut sunt următoarele:

A) In cămna Satul nou.

Curia de sub Nru casei 223 dimpreună cu grădina de sub Nru. top. 517 și 518, mai departe agrii din așa numitul „Farkas rét“ de sub Nru top. 4044 și 4047 și în fine livadia, în așa numită „A falu aló“ Nru. top. 4533. Realitățile acestea se vând în total, prețul de estimare: 1200 fl.

B) In comuna Apața.

a) Curia cu toate clădirile economice și grădina frumoasă de pome, prețul de estimare: 5000 fl.

b) Locul de casă cu curtea și grădina (așa numită sesiunea lui Nándor) sub Nr. top. 249 și 250, prețul de estimare: 400 fl.

c) Móra de din jos în satul Nr. top. 288 dimpreună cu dreptul de apă, prețul de estimare: 2500 fl.

d) Móra de mijloc în satul Nr. top. 505 dimpreună cu dreptul de apă, prețul de estimare: 2000 fl.

e) Móra de sus în câmp sub Nr. top. 8013 dimpreună cu livadia limitată de sub Nr. top. 8012, prețul de estimare: 1500 fl.

f) Locul aplicaver pentru clădit în satul sub Nru. top. 414, așa numitul „Maier“. prețul de estimare: 150 fl.

C) In comuna Crizbavi.

a) Așa numită „móra de măcinată“ în strada Lunca sub Nru. top. 325, Nru. top. 805 dimpreună cu dreptul de apă și de móra, prețul de estimare: 3300 fl.

b) Așa numită „móra din jos de măcinată“, în strada morei Nr. 340 și Nr. top. 832, dimpreună cu dreptul de apă și de móra, precum și dimpreună cu grădina aparținătoare, Nru. top. 833, prețul de estimare: 3300 fl.

c) Locul pentru clădit a „Morei arse“ din strada Lunca Nru. casei 288 și Nru. top. 738, dimpreună cu dreptul de apă și de móra și cu grădina aparținătoare Nru. top. 739, prețul de estimare: 1400 fl.

D) In comuna Tohanul nou.

a) Curia de sus Nru. casei 185 dimpreună cu curtea și clădirile economice de sub Nr. top. 320, precum și părțile de grădina de sub Nru. top. 321 și 322 și cărciuma sub Nru casei 184 și Nru top. 323, prețul de estimare: 6000 fl.

b) Cărciuma de lângă Șosea de sub Nru. casei 66, Nru. top. 194, dimpreună cu grădina aparținătoare Nru. top. 195, prețul de estimare: 800 fl.

c) Locul de curte vis-a-vis de curie, Nru. top. 317 dimpreună cu grădina aparținătoare de sub Nru. top. 318, prețul de estimare: 300 fl.

d) Móra de măcinată de sub Nr. top. 278 dimpreună cu dărtea transformată în móra de măcinată de sub Nr. top. 275, precum și acele 2 clădiri dimpreună cu dreptul de apă și de móra, mai departe grădina aparținătoare de sub Nru. top. 276 dimpreună cu canalul de móra de sub Nr. top. 277, prețul de estimare: 15000 fl.

E) In comuna Șimon.

a) Cărciuma cu grajdul și curtea de sub Nr. casei 11, Nr. top. 3008, prețul de estimare: 5000 fl.

b) Așa numitul locu oficios în Gutzan dimpreună cu casa de lemn situată pe acel loc sub Nr. top. 4871b/1 și 4871b/2 (casa de cărciumă de lemn în Gutzan și pășunea) prețul de estimare: 30 fl.

F) In comuna Mocciul de jos.

a) Móra de măcinată în cheia Nr. top. 5570 dimpreună cu dreptul de apă și de móra, prețul de estimare: 2000 fl.

b) Móra de măcinată în Moeciul de jos Nr. top. 6060 dimpreună cu dreptul de apă și de móra și canalul de móra Nr. top. 6061, prețul de estimare: 18.00 fl.

G) In comuna Vlădeni.

a) Curia sub Nr. casei 110 și casa postală Nr. casei 111 dimpreună cu curțile aparținătoare, staulele, grădinile de sub Nr. top. 198, 199, 200 și 201, prețul de estimare: 6000 fl.

b) Hanul de sus Nr. 337 dimpreună cu grajdurile, șopul, curtea și grădina de sub Nr. top. 532 și 533, prețul de estimare: 7000 fl.

c) Móra stricată prin foc Nr. top. 2751 dimpreună cu dreptul de apă și de móra și locul pentru clăditul mării Nr. top. 175, prețul de estimare: 2400 fl.

H) In comuna Zărnești.

a) Hanul sub Nru. casei 106, dimpreună cu grajdul, șopul, curtea și grădina mică de sub Nru. top. 1094 și 1095, prețul de estimare: 5000 fl.

b) Móra de sus cu grădina lângă riu Nr. top. 473 și 474 cu dreptul de apă și de móra, prețul de estimare: 14000 fl.

c) Móra de jos de lângă riu Nr. top. 1040, prețul de estimare: 16000 fl.

Ofertele verbale, și anume atât ofertele singuratică, cât și acele cumulative se pot face înaintea comisiei emise pentru licitațiune, numai în ziua de licitațiune, și anume dela 8 ore înainte de prânz, până la 4 ore după prânz; pe când ofertele scripturistice asupra singuraticelor obiecte, se așterne asupra tuturor realităților aflătoare în singuraticile comune, au de a se așterne în mâinile primarului orașului Brașov în prețua licitațiunii până la 12 ore înainte de prânz și în ziua pertractării de oferte până la 4 ore după prânz comisiei emise pentru licitațiune.

Fă-care cumpărător are de a depune cu ocaziunea așternerii ofertului verbal sau a celui scripturistici, un vadiu de 10% din prețul de estimare al obiectului asupra căru se oferă ofertul.

Ofertele scripturistice au de a fi sigilate, provădute cu vadiul receiver și cu un timbru de 50 cr.

In oferte are de a se aminti în cifre și litere, fără deosebire, decât ofertul se referă asupra unui seu asupra mai multor obiecte. — Prețul de cumpărare oferat pentru fă-care obiect, mai departe numele și pronumele oferentului, precum și locuinta sa.

Ofertele scripturistice au, ca se conțină mai departe dechierațiunea oferentului cumcă i sunt cunoscute condițiile de oferte și cele contractuale și că se supun lor.

Aceste condiții se pot examina la oficiul orașenesc economic în decursul orelor oficiose până în ziua licitațiunii.

Se observă în fine, cumcă atât comunele politice cât și acele bisericesti, pe a căror teritoriu se află obiectele de vânzare, nu se eschidă dela licitațiune.

Brașov, 2 August 1894.

485,1—3. Magistratul orașenesc.

Nr. 9690—1894.

Concurs.

Pentru administrarea noului apeduct al orașului Brașov este de a se ocupa provisorice pe un an locul unui conducător împreună cu un salariu anual de 1300 fl. și ban de locuință de 200 fl. anual-minte.

Reflectanți pentru acest post, cari au de a posedea calificațiunea de ingineri diplomați, au de a-și așterne petițiunile instruite în mod corespunzător până în 27 Septembrie a. c. la prânz 12 ore, acestui magistrat, observându-se, cumcă inginerii specialiști în resortul construcțiunii apeductelor, au preferință.

Intrarea în serviciu are loc la 1 Noembrie a. c.

După anul de probă se poate ocupa locul în mod definitiv.

Brașov, 28 Iulie 1894.

480,2—3. Magistratul orașenesc.

Anunțuri

(insertiuni și reclame)

Sunt a se adresa subscrișei administratiunii. In casul publicării unui ananț mai mult de odată se face scădemânt, care cresce cu cât publicarea se face mai de multe-ori.

Administrațiunea

„GAZETEI TRANSILVANIEI.“

Nutreț pentru oi.

Pe moșia D-lui **LUDOVIC SIMONŪ**, mare proprietar în Sângeorgiul de Câmpia (comitatul Clușului, cercul Ormenișului) se recomandă pentru oier

Patru jireți (șire) de fenu

neploată, escelentă nutreț pentru oi;

2--3 jireți de trifoiu,

de asemenea neploată, cuprindendă la 300 cară nutreț de classa primă.

Apoi pășune pentru oi de toamnă și primăveră, peste 300 cară pae de grâu și orz, secerate în pargă.

Tote cu preț moderat.

A se adresa la proprietarul în Sângeorgiul de Câmpia (p. u. Uzdi-Szt.-Péter).

Nutreț pentru oi.

Curată reciprocitate. — Fără acționari.

Totu venitul revine celor asigurati.

Cel mai mare și bogat institut de bani din lume.

Fondul de asigurare

907 milioane

franci.

The Mutual
societate de asigurare pe viață din New-York
fundată 1843.

Asigură viața

după modalitățile cele mai diferite și mai favorabile.

Cu prospecte și cu cele mai bune informațiuni servește:

Subdirecțiunea Ardelenă sên agentura principală locală
Brașov, ulița Neagră Nr. 45.

67—*